

kundskab, der har staaet til hans Raadighed, har Sikkerhed for, at der virkelig kan drives Kutterfiskeri paa den Kyst, der her er Tale om at give Færingerne Adgang til. Vi ønsker ikke at give Færingerne Stene for Brød, vi ønsker, at det Forsøg, der her skal gøres, maa lykkes, og at det maa blive Indledningen til et godt Samarbejde mellem Grønlændere og Færing, til Gavn for begge Parter i Fremtiden.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg kan forsikre det ærede Medlem Hr. Povlsen om, at lige saa lidt som det radikale Venstre ønsker at give Færingerne Stene for Brød, lige saa lidt ønsker Regeringen at gøre det; jeg er fuldt ud klar over, at det, der her sker, den Tilladelse, der her gives Færingerne, sker under mit Ansvar, og dette Ansvar er jeg naturligvis rede til fuldt og helt at paa-tage mig.

Det ærede Medlem nævnte en Artikel, som af Orlogskaptajn Godfred Hansen er skrevet i „Berlingske Tidende“, og i hvilken Artikel Orlogskaptajnen hævder, at det, som man her vil bringe Færingerne ind paa ved dette Lovforslag, er en „Lægerval“, som det med et gammelt Sømandsudtryk hedder, at man vil føre dem ind paa en Kyst, hvis Farlighed i Virkeligheden aldeles ikke tillader dem at drive Fiskerierhvervet fra Kutter, saaledes som de ønsker det. Jeg underkender ingenlunde Orlogskaptajnens Kendskab til grønlandske Forhold, men det er nu en Gang saaledes, at saa saare grønlandske Spørgsmaal er fremme til Behandling, enten i den høje Rigsdag eller paa anden Maade, overfor Offentligheden, melder der sig et uhyre Antal sagkyndige med lige saa mange forskellige Meninger om den Sag, der foreligger til Behandling. Det er da fornødent for den grønlandske Styrelse, Ministeren og Direktøren, at hugge igennem alle disse Opfattelser og tage sit Stade til det vedkommende Spørgsmaal, saaledes som man maa finde det rimeligt og forsvarligt, og det er det, der er sket i denne Sag.

Hvad man tilsigter ved Gennemførelsen af det her foreliggende Lovforslag, er jo for det første dette at imødekomme Færingernes Ønske om at kunne følge Fisken i Efterommeren, navnlig fra Bankerne og ind paa Søterritoriet. Jeg maa gaa ud fra, at færøske Fiskere, som er velbevandrede i Fiskeriforholdene deroppe, er klare over Rækkevidden af, hvad de her beder om, baade med Hensyn til de Forventninger til det nye Fiskeomraade, som de nærer, og ogsaa med Hensyn til Muligheden for at færdes derpaa. Hvis Færdsel paa et Sø-

territorium rummer en ganske særlig Fare, saaledes som det er skildret af Orlogskaptajn Godfred Hansen, saaledes at man med Sejlskibe under Uvejrløber en Risiko, som gør det utilstedeligt at give Adgang til almindelig Færdsel der, maa jeg spørge: Hvorfor beskytter saa alle Lande deres Søterritorium og forbeholder for Landets egne Indbyggere Adgang til Fangst der? Jeg kan ikke tænke mig, at det grønlandske Søterritorium i saa Henseende skulde være anderledes beskaffet end alle andre Landes Søterritorium. Er man om Bord i Sejlskib nær Kysten og faar en Paalandsstorm, ja, saa er det klart, at man ikke har saa let ved at ride denne af og slippe udenom den truende Kyst, som hvis man var længere ude; men det er en Risiko, der løbes paa ethvert Søterritorium, og som ikke blot gælder for det grønlandske. Endvidere er Forholdet det — hvad jeg ogsaa tør gaa ud fra, at det ærede Medlem Hr. Povlsen, der jo har besøgt Grønland, ved, men som jeg, der desværre aldrig har været deroppe, fra sikker Kilde har faaet oplyst —, at Vindretningen i Grønland enten er Syd eller Nord, løber langs Landet, og at en Paalandsstorm er en fuldkommen Sjældenhed. Dernæst er Forholdet det, at under en Nødssituation, som færøske Kuttere maatte komme ud for, har de fuld Ret til at søge ind paa et hvilket som helst Sted i Skær-gaarden, til en hvilken som helst grønlandsk Havn, som det maatte være dem muligt at anløbe.

Jeg ser derfor den vedkommende Artikel, der — forstaar jeg — har foranlediget de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Povlsen her fremsatte, som Udtryk for en redelig Villie til længst muligt at hjælpe Færingerne, men som Udtryk for en manglende Forstaaelse af, hvad man ved dette Lovforslag tilsigter at give Færingerne, og for den almindelige Lyst til, saa saare saadanne Spørgsmaal er til Behandling, at fremføre de Særopfattelser, der i saa rigt Maal trives blandt alle grønlandskyndige.

Jeg tillader mig at anbefale det høje Ting at stemme for det foreliggende Lovforslag.

Hendriksen: Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Povlsen i, at den Indrømmelse, der i Henhold til det Lovforslag, der nu er til tredie Behandling, gives Færingerne, skal være en Indrømmelse af Betydning, og det er den ogsaa efter min Overbevisning. Det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Povlsen sagde, at den grønlandske Kyst er en farlig Kyst; men her deler den Skæbne med saa mange andre Fiskelandes Kyster,